

5 Ιανουαρίου 2018

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΑΣ ΘΩΜΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚ ΛΕΣΒΟΥ

/ Πεμπτούσα

Με τις ευλογίες και την παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ.κ. ΙΑΚΩΒΟΥ, τη συμμετοχή πλήθος Ιερέων και πιστών, γιορτάστηκε και φέτος στη Μυτιλήνη, η μνήμη της Αγίας Θωμαΐδος της εκ Λέσβου, προστάτιδος της συζυγίας, στον μοναδικό ανά την Ορθοδοξία Ναό Της.

Την Τρίτη 2 Ιανουαρίου το απόγευμα στο Μεγάλο Εσπερινό, τον θείο λόγο κήρυξε ο Αιδεσιμολογιώτατος π. Ευστράτιος Κομνηνός και τους ύμνους απέδωσαν μαθητές του Αιδεσιμολογιώτατου π. Ευστρατίου Γιουσμά, της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Μητροπόλεως.

Την Τετάρτη 3 Ιανουαρίου, ημέρα μνήμης της Αγίας, λειτούργησε και κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Πρωτοσύγκελος Αρχιμ. π. Ιάκωβος Καραμούζης, ο οποίος στο κήρυγμά του αναφέρθηκε στους πειρασμούς, στις θλίψεις και στη μαρτυρική ζωή όχι μόνο της Οσίας, αλλά και γενικότερα των πιστών.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, όπως κάθε χρόνο, πραγματοποιήθηκε η Ετήσια Εσπερινή Εκδήλωση. Ξεκίνησε με την Παράκληση στην Αγία Θωμαΐδα «υπέρ των κλυδωνιζομένων συζυγιών», την Κοπή Βασιλόπιτας του Συλλόγου «Ορθόδοξη Κοινότητα: Η Οσία Θωμαΐς» και την ομιλία της κ. Ελεάνας Μπούζουκα, Ψυχολόγου, η οποία ως θέμα είχε: «Απώλειες: οργίζομαι, συμβιβάζομαι ή αποδέχομαι;». Η ομιλήτρια αναφέρθηκε στα είδη των απωλειών που δέχεται ο κάθε άνθρωπος στη ζωή του, μίλησε για το κενό που αφήνουν οι απώλειες στο μυαλό και στη ψυχή, και τόνισε πως το να οργιστείς μπροστά σε μια οποιαδήποτε απώλεια, αυτό δεν είναι λύση. Το να συμβιβαστείς, επίσης, αυτό είναι μια απλή παθητική στάση. Το να δεχθείς όμως, και να την αποδεχθείς αυτό βοηθά στο να συνεχίσεις να ζεις...

Η Αγία Θωμαΐς, τέλος, όπως τόνισε ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρόεδρος της Κοινότητας π. Αθανάσιος Γιουσμάς, απώλεσε πολλά στη ζωή Της! Ένα μεγάλο όνειρό της, το να γίνει Μοναχή, δεν πραγματώθηκε. Οι γονείς Της επέμεναν και Την πάντρεψαν με τον Στέφανο, που αυτός ήταν στη συνέχεια ο αγκάθινος στέφανός Της. Ονειρεύτηκε να ζήσει μια αρμονική οικογενειακή ζωή, αλλά κι αυτό δεν το γεύθηκε. Ο σύζυγός της, την συμπεριφερόταν βίαια, μέχρι που την θανάτωσε! Μετακόμισε στην Πόλη, ελπίζοντας πως ίσως στον τόπο καταγωγής του ο σύζυγός της ηρεμήσει, αλλά εις μάτην. Ήλπιζε να έχει πλάι Της ως συμπαραστάτες, τους γονείς Της, αλλά ο πατέρας Της πέθανε νωρίς και η μάνα Της επειδή δεν άντεχε να βλέπει της κόρη της να υποφέρει, κλείστηκε σε Μοναστήρι. Παρ' όλα αυτά, ποτέ της δεν οργίστηκε κι ούτε αγανάκτησε, αποδέχθηκε και υπέμενε... Η Εκδήλωση έκλεισε και αυτή την φορά, με μια μικρή δεξίωση.